

til mig og bedt om det, og det er vist en Ting; som man ikke vilde synes rigtig om i Løgekredse, hvis Sundhedsstyrelsen gjorde det.

Men der er dog en Ting, som betyder noget — jeg paastaar ganske vist ikke, at det er fuldt Bevis, men nogen Støtte bliver det dog —, og det er de Erklæringer, som Læger, der kende disse Læger nøje, have afgivet. Der findes jo i Bilagene forskellige Erklæringer fra andre Læger om disse anklagede Lægers Forhold. Ærede Medlemmer ville saaledes se Sp. 1359—60, hvor tre Læger udtale sig om B: „Undertegnede, der i mange Aar have haft nøje personligt Kendskab til Dr. med B, jævnlig have haft ham som Gæst i vort Hjem og endvidere gennem Meddelelser fra en fælles Ven, som han omtrent daglig kom sammen med, have faaet et godt Indblik i Dr. Bs Privatliv, finde herved Anledning til at udtale, at vi aldrig hos ham have truffet Tegn paa fortsat Misbrug af Morfin eller de deraf følgende sædvanlige Svækkelsestilstande, at vi tværtimod have fundet ham i Besiddelse af en betydelig Intelligens og en i Forhold til Alderen og det tidligere Liv endog forbavsende stor Aands- og Legemskraft, hvorfor vi aldrig have næret Tvivl om hans Ret til at fungere som praktiserende Læge og nu maa betegne det som en stor Uret mod ham, om en Fremdragen af hans tidligere Liv skulde komme til at skade ham i fremtidig Uøvelse af Lægevirksomheden“. Om Læge A findes Erklæringer Sp. 1345—46. Det hedder der: „Undertegnede tillader sig herved at udtale, at jeg i en lang Aarrække har kendt Læge A og anser ham for en intelligent og samvittighedsfuld Mand, som aldrig nogen Sinde, naar jeg har iagttaget ham, har gjort Indtryk af at lide af nogen som helst Nedsættelse eller Svækkelse af Aandsevnerne“. Det samme siger med nogle andre Ord Dr. Lützhøft. Og dernæst — hvad jeg lægger nok saa megen Vægt paa — er der en Mand, som har benyttet Dr. A som Assistent og Vikar i sin store private Praksis gennem vistnok ca. 20 Aar eller i alt Fald i en lang Aarrække, som afgiver følgende Erklæring: „Undertegnede benytter Dr. A i min Praksis som Assistent og Vikar med fuldstændig Tillid; han lider efter min Mening ikke af nogen varig eller forbi-

gaaende mangelfuld Sjælstilstand“. Endelig er der det at mærke, at hvis jeg faar Indstilling fra Sundhedsstyrelsen eller Retslægeraadet om, at der skal anlægges Sag i Henhold til § 7 mod disse Læger, saa kommer Sagen altsaa for Retten, og saa kunne vi faa alle mulige Oplysninger. Og det har vist sig i den eneste Sag, vi have haft af den Slags, at vi kunne skaffe ganske overordentlig fyldige Oplysninger, muligvis tilstrækkelige Beviser, men i alt Fald kunde Sagen blive fuldstændig oplyst. Loven viser denne Vej, og den, skal jeg gaa, naar jeg faar Indstillingen, det endelige sidste Ord i denne Sag, fra Sundhedsstyrelsen og fra Retslægeraadet, men det vilde ikke have været rigtigt af mig, om jeg handlede paa Grundlag af den Indstilling, jeg fik den 9. Januar, midt i den allerførste Krigsstemning mod Ministeriet; da maatte jeg dog passe paa ikke at begaa en Uretfærdighed mod de tre Læger.

Det ærede Medlem fra Sakskebøing (Rørdam) berørte ogsaa, at jeg ikke havde spurgt Sundhedsstyrelsen om Ansættelsen af Formanden. Hvis det ærede Medlem vil læse Loven af 30. April igennem, vil han se, at Sundhedsstyrelsen ikke har nogen som helst Indstillingsret eller noget som helst at bestemme med Hensyn til, hvem der skal være Formand i Sundhedsstyrelsen, lige saa lidt som om, hvem der skal være Næstformand, medens Sundhedsstyrelsen derimod har en Indstillingsret, for saa vidt angaar Konsulenter. Og naar Sundhedsstyrelsen altsaa ikke har nogen som helst Indstillingsret, har jeg heller ingen Pligt til at spørge. Og det, jeg har skrevet i Skrivelserne, er, at hvis jeg var i Tvivl, kunde jeg ogsaa spørge andre; naar jeg ikke har Pligt til at spørge Sundhedsstyrelsen, har jeg Ret til at spørge andre, men ingen kan hindre mig i ved denne eller en anden Embedsansættelse at spørge andre til Raads. Jeg har for øvrigt ikke spurgt nogen, saa det er en Strid her om Keiserens Skæg. Naar jeg endvidere skriver i Skrivelserne, at man maatte, naar man spurgte Folk til Raads, være sikker paa at træffe Folk, som udtalte sig uhildet, er dette ogsaa rigtigt; men Uhildethed kunde jeg ikke vente af Sundhedsstyrelsen.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) kom ind paa en nærmere Omtale af de fejle